

██████████ MDR, NOS Jazzgeschiedenis 251. Min of meer terloops hebben we Fats Navarro gehoord, de eerste grote, complete Bebop-trompettist na Dizzy Gillespie. Ik denk dat het tijd is speciaal aandacht aan hem te besteden, zijn muziek is dan meteen te koppelen aan die van de componist-arrangeur Tadd Dameron waar hij frekwent mee speelde. Theodore Navarro komt uit Key West, Florida, hij werd daar 24 september 1923 geboren. Op zijn 7e begon hij met piano op zijn 13e, in 1936 dus, met 'trompet en daar heeft hij nauwelijks les op gehad. Toen Dizzy Gillespie, trompettist en muzikaal leider van de Billy Eckstine Band, dat orkest eind 1944 verliet beval hij de 21 jarige Navarro aan als zijn opvolger voor trompet. In die periode maakte Fats Navarro opnamen met Eddie Davis and his Beboppers. Davis, toen nog niet 'Lockjaw' of 'Jaws' genoemd zijn we ook al verschillende keren tegen gekomen. Hij komt uit New York City, daar op 2 maart 1921 geboren, en begon tenorsaxofoon te spelen puur en alleen vanwege de glamour. Hij ontdekte dat de tenoren zeer populair waren bij de dames, kocht er een, studeerde zonder één les en had 8 maanden later een gig in Minton's Playhouse. Later speelde hij bij Cootie Williams, Lucky Millinder, Andy Kirk en Louis Armstrong. Van 1945 t/m '52 leidde hij eigen groepen in Minton's. Bij de groep waarmee hij in december '46 platen maakte Al Haig op piano, 22 jaar oud, uit Newark, New Jersey en sinds '45 op de scene van 52nd Street. Gene Ramey-bas, 33 jaar oud, uit Austin Texas, die in '32 in Kansas City terecht kwam en uiteindelijk bij Jay McShann en daardoor Charlie Parker. Op drums Denzil De Costa Best, NYC 1917, van huis uit pianist, trompettist en bassist, pas in 1943 ging hij drums spelen en deed dat ten tijde van de nu volgende opnamen dus pas drie jaar. Fats Navarro, iets minder rap en gearticuleerd dan de virtuoos Gillespie, iets meer moeite ook met de hoogste regionen, maar met een persoonlijk geluid, heel warm soms, en een heel eigen vibrato, zangerig soms - kwaliteiten die later ~~tegenkomen~~ ^{we} tegenkomen in met name het spel van Clifford Brown. Want Navarro overleed zeer jong, 7 juli 1950, nog net geen 27. Eddie Davis speelt op het grondgebied van Illinois Jacquet en Arnet Cobb, hard swingend, brutaal stuntend. Dit is zijn "Calling Dr. Jazz"

Huey
Long-
jitter,

plaat 1

Eddie Davis a/h Beboppers: Calling Dr. Jazz (Eddie Davis)
2/1 - 2:49 - Savoy SJL 2216

"Calling Dr. Jazz", Eddie Davis and his Beboppers op 18 december 1946 voor Savoy in New York City, Fats Navarro op trompet. Davis speelde alleen eigen stukken -altijd een zakenman geweest en daarmee bedoel ik niets ten nadele van zijn musicianship te zeggen-, dit is "Maternity".

Eddie Davis a/h Beboppers: Maternity (Eddie Davis)
2/3 - 3:00 - idem

Na "Maternity" nu "Just a mystery".

Eddie Davis a/h Beboppers: Just a mystery (Eddie Davis)
2/5 - 2:13 - idem

"Just a mystery", nog steeds uit de session van 18 december. Twee dagen later ging men onverdroten verder met exact dezelfde bezetting en ^{het} Davis-repertoire, ik koos er twee uit, dit is "Spinal".

Eddie Davis a/h Beboppers: Spinal (Eddie Davis)
2/7 - 2:30 - idem

En na "Spinal" tenslotte "Hollerin' and screamin'".

Eddie Davis a/h Beboppers: Hollerin' and screamin' (Eddie Davis)
2/8 - 2:40 - idem

"Hollerin' and screamin'", laatste stuk van de 8 die in twee sessions werden opgenomen door Savoy in New York City, de tweede op 20 december 1946. ^{was} Fats Navarro-trompet, Eddie 'Lockjaw' Davis-tenor saxofoon, Al Haig-piano, Huey Long-gitaar, Gene Ramey-bas, Denzil Best-drums. De volgende maand, ook weer voor Savoy, deed Navarro zijn eerste eigen session. Hij koos Leo Parker, geen famili van Charlie Parker, voor baritonsaxofoon, op piano Tadd Dameron die hier als arrangeur geen rol speelde, het gaat om klassieke Bebop. Opnieuw Gene Ramey-bas en Denzil Best-drums. U hoort de complete session met alleen eigen werk van Navarro, het eerste was "Fat girl"

plaat 2 Fats Navarro a/h Thin Men: Fat girl (Fats Navarro)
3/1 - 2:18 - Savoy SJL 2216

Fats Navarro werd door een aantal musici inderdaad "Fat girl" genoemd, hij was redelijk gezet, Savoy bracht zijn groep dus op de plaat als Fats Navarro and his Thin Men. Dat was op 16 januari '47. Aan het tweede stuk droeg Tadd Dameron iets bij, het is gemaakt op het accoordschema van "Indiana" en genoemd "Ice freezes red".

Fats Navarro a/h Thin Men: Ice freezes red (Navarro, Dameron)
3/2 - 2:38 - idem

*Eddie
Davis and
his Beboppers:*

"Ice freezes red". Volgende stuk, met een toen hippe achteruit-titel "Eb-Pob".

Fats Navarro a/h Thin Men: Eb-Pob (Navarro)
3/3 - 2:22 - idem

Na "Eb-Pob" tenslotte een Navarro stuk op het meest gebruikte accoordenschema, ^{oort} dat van "I got rhythm". In Navarro's solo horen we qua sound en ~~ook~~ figuren muziek waar Clifford Brown op zou voortbouwen. "Goin' to Minton's".

Fats Navarro a/h Thin Men: Goin' to Minton's (Navarro)
3/4 - 2:50 - idem

"Goin' to Minton's" - Fats Navarro and his Thin Men voor Savoy in New York City, 16 januari 1947, met Fats Navarro-trompet en de maker van alle vier de stukken, Leo Parker-baritonsaxofoon, Tadd Dameron-piano, Gene Ramey-bas, ^{dan} Denzil Best-drums. Volgende keer behalve Navarro, ~~was~~ ook Dameron als componist-arrangeur. Dit was NDS Jazzgeschiedenis 251, MdR.

0 0 0 0 0

250: Tawlatte

NA 124467

31:00

opn 11.10.54